

The background of the entire image is a white field with numerous horizontal, wavy bands of a teal color. These bands vary in width and shape, creating a fluid, water-like or cloud-like texture.

Ylermi Soini

**OI KALLIS
SUOMENMAA**

OI KALLIS SUOMENMAA

Ylermi Soini

© 2021 Oi kallis Suomenmaa

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt,
Saksa

ISBN: 978-952-80-5014-8

OI KALLIS SUOMENMAA

I

Elämme aikaa, jolloin sota oli jo syttynyt Suomeen ja jo loppuvaiheessa. Suomen jäsenyys EUssa ei ollut tässä suhteessa mistään merkityksestä. Suomen puolustus oli heikko. Venäläiset olivat vyöryneet Suomen yli sotavoimineen vuorokaudessa, eikä Suomen puolustusvoimat kyennyt kuin rajalliseen puolustukseen muutamane ohjusiskuineen, jotka nekin menivät enemmän tai vähemmän pieleen. Ennen tätä Venäjä oli jo ehtinyt miehittää koko Ukrainan, mistä kaikki oikeastaan oli alkanut. Venäjän pelätessä sodan laajentumista oli Suomi tietysti pitänyt äkkiä miehittää, koska Suomi oli sotilaallisesti liittoutumaton, eikä kuulunut NATOoon. Sen sijaan Baltian maat oli jätetty rauhaan, sekä myös Ruotsi. Isku Suomeen oli perusteltu Suomen aiheuttamalla provokaatiolla. Itä-Karjalassa Suomen rajavartiosto oli puolustusvoimien kanssa hyökännyt rajan yli Venäjän puolelle, ampunut umpimähkään venäläisiä siviileitä ja räjäyttänyt venäläisiä rajavartiolaitoksia, kuulemma. Lisäksi Venäjän mukaan Ukrainassa oli pidätetty ja kuljetettu Siperiaan suomalainen vapaaehtoispatallioona, joka oli taistellut Länsi-Ukrainan "vapauttamiseksi". Nämä sotilaat oli kuljetettu Venäjän vankiloihin, ja heidän antamiaan haastatteluja oli levitelty Venäjän mediassa ja internetissä, jossa he olivat tunnustaneet toimintansa ja toimineet Suomen presidentin käskystä. Näiden todisteiden valossa Venäjä oli katsonut Suomen muodostavan vaaran sen turvallisuudelle, josta syystä Venäjä oli aloittanut voimatoimet Suomea vastaan.

Länsimaiden vastareaktiona oli, että usea maa mm. Ruotsi katkaisi diplomaattisuhteensa Venäjään, Venäjä erotettiin YKsta ja Ruotsi otettiin täysjäseneksi NATOoon. Yhdysvallat tuomitsi jyrkin sanoin Venäjän toimet sekä Ukrainassa että Suomessa ja kehoitti näiden maiden kansalaisia urheasti puolustautumaan venäläisiä hyökkääjiä vastaan. EU maat ja NATO

olivat alkaneet keskittää joukkojaan Ukrainan rajan läheisyyteen, mutta edelleen vielä pyrittiin neuvottelemaan venäläisten kanssa tilanteesta. Erityisesti eurooppalaiset miettivät maakaasutoimituksia Ukrainan läpi, ja kuinka maakaasua edelleen saataisiin Venäjältä sen vallattua Ukrainan. Neuvottelut ja uhittelu keskittyivätkin nimenomaa Ukrainan tilanteeseen Suomen tavallaan jäädessä syrjään huolimatta siitä, että se oli EU maa. Suomen asema ei ollut EU:lle, eikä NATO maiden suhteen niin merkittävä, ja kun tapahtunut oli tapahtunut, EU maat ajattelivat käyttäa Suomea neuvotteluaseenaan, jolle myös Yhdysvallat salaisissa neuvotteluissa oli antanut siunauksensa. Tiukan paikan tullen, sotaa Venäjää vastaan välttääkseen, Suomi voitaisiin kaupata Venäjälle kenties sillä hinnalla, että ainakin Länsi-Ukraina saataisiin EU:n piiriin, maakaasutoimitukset voisivat jatkua ja saataisiin aikaan Venäjän kanssa jonkinlainen tasapainotila. Mutta Suomi oli vallattu. Suomen infrastruktuurit oli tuhottu. Televisiosta tuli Venäjää ylistävää propagandaa, internet yhteydet ja muut kommunikointiyhteydet ulkomaailmaan oli katkaistu. Vallitsi ulkonaliikkumiskielto. Kaupat olivat kiinni. Venäläiset sotilaat partioivat kaduilla ampuen ja pahoinpidellen siviilejä. Suomen hallitus, kansanedustajat ja ylemmät virkamiehet ja sotilaat oli demilitarisoitu ja vangittu, kenties tapettu, kukaan ei tiennyt. Venäjän Suomen valtaus oli ollut niin nopea ja tehokas, että Suomen puolustusvoimat ei ollut ehtinyt edes tehdä liikekannallepanoa, joten ainoat sotilaat, joilla oli yritetty puolustautua olivat sen ikäluokan asevelvolliset, jotka sattuiivat olemaan armeijassa. Moni heistäkin oli tapettu tai vangittu niissä pienissä kahakoissa, joita oli syntynyt Suomen valtauksen yhteydessä.

Suomi kuului siis nyt taas Venäjään, eikä ollut enää itsenäinen valtio. Venäläiset tiesivät suomalaisten kuitenkin saattavan olla sitkeitä, siksi perustettiin pian operaatio, jolla pyritäisiin kitkemään suomalaisten vastarinta juuriaan myöten. Operaatiossa, joka sai nimen "Yö", oli tarkoitus hakea kotoaan sotimaan kykenevät miehet perheittensä luota, viedä heidät jonnekin mihin nyt sattui ja ampuu heidät. Dimitri oli yksi operaatioon osallistuneista sotilaista ja hänen seuranaan oli Oleg, toinen venäläissotilas. Kaupunki, tässä tapauksessa Helsinki, oli

jaettu, eri piireihin ja tietyn armeijayksikön oli nopeasti likvidoitava kaikki suomalaismiehet. Dimitri ja Oleg eivät pitäneet toisistaan. Siksi komentaja Mihail Mihailovits oli määrännyt heidät toimimaan yhdessä, koska hän taas ei pitänyt kummastakaan. Dimitri ja Oleg oli olivat saaneet käskyn hoitaa yhden Herttoniemen Siilitiellä olevassa talossa asuvat miehet hengiltä. Taloja toki jo vartioitiin, jotta kukaan ei pääsisi sieltä pakenemaan. Ne, jotka yrittivät ulos, oli kyseessä mies, nainen, vanhus tai lapsi, ammuttiin, ja joidenkin tällaisten yritysten jälkeen makasikin jo joitain verisiä ruumiita pihamaan lumessa, sillä oli talvi.

Olegilla, joka ajoi autoa, joka tietysti oli takavarikoitu joltain suomalaiselta, oli hieman hankala ajaa, koska lunta pyrytti. Pyyhkijäsulat vispasivat etuikkunassa, mutta lumisade oli sakeaa, eikä Olegilla ollut niin tarkka näkö enää pimeässä ja pimeään ja lumisateeseen katseleminen oli saanut silmät kirvelemään ja niistä valui nestettä. Dimitri huomasi tämän ja sanoi polttaessaan röökiä

-Sun pitäis hankkia silmälasit Oleg, oikeesti, sähän et nää kunnolla.

Tiedätköhänsä yhtään mihin ollaan menossa ?

Oleg ei pitänyt huomautuksesta ja vastasi

-Perseeseen

-Jaa ? Ei kai mun savuttaminen häiritse Oleg. Mut mä tykkään röökistä. Se avaa keuhkoputket

Oleg vastasi

-En mä sitä. Tää helvetin lumisade. Noi hiutaleet. Miksei voi olla satamatta lunta ?

-Mutta kun talvella sataa lunta, Dimitri sanoi

-Ei aina, vastasi Oleg

-Juu, ei aina sadakaan, siinä ootkin oikeassa Oleg. Välillä ei sada lunta, vaikka on talvi

-Nyt vois olla satamatta, sanoi Oleg, miksi nyt sataa, helvetti ?

-Sää on arvaamaton, sanoi Dimitri ja jatkoï. Moni muukin asia on arvaamaton. Niinkuin sun vaimos Tanja. Se kun meni sen mööpelimiehen matkaan ja jätti sut..

-Pitääkö sun irvistellä siitä ? kysyi Oleg tuimasti, se nainen oli huora

-Joo, no ehkä oli, mutta siis se oli samanlainen kuin sää. Moni asia on arvaamaton. Eihän me tiedetä mihin sotaan joudutaan tästä vielä. Mitä ne keksii, noi länsimaat, nyt kun pantiin tää maa konttilleen.

-Ne on idiootteja, länsimaalaiset, sanoi Oleg. Degeneroitunutta porukkaa. Paskahousuja koko sakki. Saat nähdä et ne köpsii käpälämäkeen jos tosi rytinä alkaa.

-Sä oot kovin itevarma tosta, sanoi Dimitri, älä aliarvioi vihollisen voimaa.

-Mikä pirun filosofi sä luulet olevas, kysyi Oleg. Sä oot samanlainen sotilas kuin mä, et mitään muuta. Me ollaan täällä tappamassa, ei sen kummempaa. Toteutetaan Äiti Venäjän tahtoa, ei sen kummempaa.

-Ei sen kummempaa, kysyi Dimitri. Et sä ookaan patriootti ? Sä saat tän homman kuulostamaan joltain palkkатыöltä. Mut tää on enemmän. Tää on isänmaan puolustamista. Tää on historiaa. Ja me ollaan osa sitä. Me ollaan maan toivo, Oleg.

Okei, okei, sanoi Oleg vetäen sanojaan takaisin. Tietenkin on noin. Tää on kunniakas tehtävä ja tää on historiaa. Venäjän suuruus on palautettava. Sen edestä on kuoltava.

Näin se on, sanoi Dimitri. Älä väheksy tätä mitä me tehdään. Sä oot silloin pian itte muuttunut viholliseksi.

Oleg katsahti Dimitriä. Tämä veti pitkät sauhut keuhkoihinsa ja puhalsi savut ulos. Dimitri oli kova polttamaan röökiä. Tuskin pystyi olemaan minuutin ilman, että rööki oli suussa. Oleg oli miettinyt, oliko Dimitri saanut äidiltään lainkaan rintaa lapsena tai edes tuttipulloa ? Ei ollut viitsinyt kysyä. Syy siihen oli, että Dimitri oli häntä pidempi ja raamikkaampi. Pituus 182 cm, musta lainehtiva tukka, lihaksikas vartalo, siniset silmät ja nenä, se oli kurvikas ja epämuotoutunut ja kieli siitä, että Dimitriä oli useasti lyöty naamaan. Tapellut siis usein.

Mutta Oleg. Hän oli 160 cm. Pyylevä. Vatsa pömpötti, eivätkä lihakset pullottaneet. Syy oli tietysti Tanja. Akka oli huutanut kimeällä äänellään aina kun hän tuli kotiin. Oli pakko ottaa vodkaa. Oleg olikin ruvennut ryypäämään. Sitten kuvioihin oli tullut se mööpelimies. Oleg oli tavannut hänet kapakassa. Vienyt kotiinsa jatkoille. Näin mööpelimies ja Tanja olivat tavanneet. Sitten mööpelimies oli useinkin käynyt Olegin kotona ryypäämässä. Miehen läsnäolo oli rauhoittanut Tanjaa, eikä akka enää

huutanut sillä lailla. No, loppu oli sellainen, että heillä, siis mööpelimiehellä ja Tanjalla oli tullut tavaksi juottaa Oleg niin humalaan, että hän oli sammunut. Sitten he olivat köyrineet keskenään Olegin ja Tanjan vuoteessa kun Oleg oli sammuneena lattialla. Kun Tanjan vatsa oli alkanut pullistua, hän oli ilmoittanut lähtevänsä mööpelimiehen matkaan ja oli tietysti kertonut kaiken Olegille. Tanja oli sitten synnyttänyt mööpelimiehelle tyttären. He elelivät jossain Pietarissa. Oleg sen sijaan jäi Moskovaan. Dimitri rupesi yskimään. Tupakka ärsytti taas hengitysteitä. Jätkä yski niin, että kasvot punoittivat. Kun yskä vähän helpotti Dimitri sanoi

-Tarvittaisiin vähän votkaa

-Sitä on hansikaslokerossa, Oleg sanoi

-Ai saatana, virkkoi Dimitri ja avasi hansikaslokeron. Siellä oli korkkaamaton 3/4 litran vodkapullo.

Dimitri jatkoi

-Säkö tän tänne hommasit ?

Oleg nyökkäsi

-Suo pitäis nyt oikein pussata ja helliä kuin naista, sanoi Dimitri korkaten pullon. Hän otti sitten pullosta klunkin.

-Anna mullekin, sanoi Oleg

-Mut sä ajat, sanoi Dimitri, et sä saa, sust tulee rattijuoppo

-Mä sen pullon hommasin, sanoi Oleg ja kasvot alkoivat punottaa. Sä et edes olis tiennyt et se on siellä jos mä en olis sanonut

-Toisen meistä on ajettava, sanoi Dimitri. Jos sä oot kännissä, eihän me päästä tästä helvetin lumisatees mihinkään, enkä mä meinaa ajaa.

Oleg pysäytti auton ja sanoi

-Nyt ei liikuta mihinkään jos et heitä mulle ryyppyä

-Ohoh, sanoi Dimitri, jätkä suuttui. Pitäskö mun vähän kurittaa suo ? Mitäs mieltä oot, latvialainen ?

-Mä en oo perkele latvialainen.

Dimitri kutsui Olegia latvialaiseksi kun tahtoi loukata tätä. Se ei perustunut mihinkään, mutta julkisilla paikoilla Oleg oli usein melkein saanut turpaansa muilta heidän kuultuaan Dimitrin nimittävän häntä latvialaiseksi.

-Oo sä sitten vaikka ukrainalainen, Oleg kuittasi.

Nyrkki naamaan tuli tietysti viistosti osuen poskiluuhun. Koska Dimitri löi sivusuuntaan, voima ei ollut maksimaalinen, mutta isku sai Olegin pään taittumaan sivuun ja pää kolahti sitten ikkunaruutuun.

-Älä sä rupee suututtamaan muo, perkeleen pätkä, Dimitri huusi, vaan aja ! Oleg starttasi vaieten moottorin fantasoiden samalla leikkaavansa veitsellä Dimitrin kurkun auki. Hän katselisi kuinka Dimitri korahtelisi aukinaisella kurkkutorvellaan, josta tulisi vielä savua sinne imaistun röökinsavun jäljiltä samalla kun veri pulppuaisi sykähdellen hänen kaulavaltimoistaan värjäten lumen purppuranpunaiseksi. Mikä ekstaasi se olisikaan !

Oleg ajoi, eikä sanonut mitään. Mielikuva Dimitrin tappamisesta tyynnytti häntä. Dimitri sen sijaan otti muutaman ryypyn lisää vodkapullosta ja sitten hän pieraisi.

-Sori vaan, hän tokaisi kun suolikaasun lemu sekoittui tupakansavun ja viinan hajuun autossa. Faija opetti mulle aina et ilmaa pitää päästää jos se on tulossa. Se on terveellistä. Ei ilmaa saa pidätellä. se sanoi. Mä kysyin miksi. Se katto muo kuin idioottia ja sanoi sitten, että ei kai se kaasua olisi tulossa sieltä ulos jos se ei olisi tarkoitus. Mä uskoin sitä.

Dimitri katsoi Olegia, joka oli synkän näköinen. Dimitrin suolikaasun lemu leijui vielä autossa, eikä se mitenkään kohottanut Olegin mielialaa.

-No voi helveti, sanoi Dimitri. Ootsä joku akka ? Rupeetsä nyt vollottamaan. Sähän oot sotilas etkä mikään pelle. Koita nyt ryhdistäytyä.

-Helveti, mä ajan nyt tätä autoa, vastasi Oleg, pidä turpa kiinni, et mä voin keskittyä !

-Tahdotsä taas turpaas ? Älä turvittele muo, pätkä, vastasi Dimitri tai mä muuraan ton sun leipäläpes kiinni niin, et sul ei oo enää hampaita. Miten sä sitten syöt ? Syöt vellejä loppuikäs ja istut vaarien kanssa. Mun kanssa ei ruttuilla. Sun on opittava se Oleg. Hyvällä tai pahalla. Sun on nuoltava mun persettä. Tajuutsä. Tässä paikassa kaikki menee niinkuin mä sanon. Onko selvä ?!

Oleg puri hammasta ja oli vaiti.

Onko selvä !? huusi Dimitri, mä en kuullut mitään vastausta !

-On, sanoi Oleg.

-No hyvä, poika. Nyt sä alat tajuta asioita. Miten maailma pyörii.

Dimitri otti taas pitkän ryypyn vodkapullosta ja jatkoi

-Kato esimerkiksi tätä Suomenmaata. Tää Suomi on ikäänkuin sinä, Oleg. Tollainen heikko tolo, joka on vähän rääväsuu. Inisee jotain kuin itikka. Sitten tulen mä, Venäjä, ja tallean itikan jalkoihini. Alistan sen. Me ollaan kyllä duunipari nyt, Oleg, mut tilanne on sama. Jonkun täytyy sanoa mitä tehdään. Joku kääsee ja joku tottelee.

Olegin mielestä Dimitrin puheet olivat osin epäloogisia, mutta miksi välittää ? Antaa idiootin vouhottaa.

-Venäläiset ovat herraskansaa, Dimitri sanoi. Se on aina tiedetty. Me voitettiin saksalaiset. Ne väittivät olevansa herraskansaa, mutta eivät olleet kun me voitettiin ne. Mun isoisan isä taisteli siellä saksalaisia vastaan. Se pani ne kyykkyyn. Suomalaiset, nää itikat, olis niitattu silloin jos Stalin ei olis säälinyt niitä. Sekin jätkä oli ajoittain heikko.

-Haukut sä Stalinia ? kysyi Oleg terävästi.

-En mä sitä sanonut, Dimitri sammalsi.

-Sä sanoit sitä heikoksi.

-Siis nää pirun suomalaiset, miks se jätti ne ? Dimitri sanoi.

-Stalin teki kaikki oikein, Oleg sanoi. Ootsä siitä eri mieltä ?

-En tietenkään, Dimitri vastasi.

-No mitä sä sitten horiset ?

-Viina menee päähän, Dimitri sammalsi ja sytytti tupakan. Kai sä vanhana juoppona tajuut ?

-Sun ei kannata kritisoida Isä Aurinkoista, sanoi Oleg kuivasti, vaikka ootkin kännissä. Kännissähän ihminen puhuu mitä ajattelee. Et sä oo Stalinin yläpuolella. Sä oot vaan sotilas. Jos Stalin jätti Suomen, siihen oli syy. Me ei tiedetä sitä, mut se oli oikein.

-Joo, joo, sanoi Dimitri ja hiljeni hetkeksi. Sanoi sitten

-Milloin helvetissä me ollaan perillä ?

-Ihan kohta, sanoi Oleg

Kohta oli pian, sillä melko samassa Oleg pysäytti auton Siilitien kerrostalon pihaan. Rappukäytävien edessä seisojia aina kaksi venäläissotilasta vartioimassa, ettei kukaan pääse ulos. Oleg ja Dimitri astuivat ulos autosta aseet kädessään.

-Se on toi A rappu, sanoi Dimitri.

He menivät A rappua vartioivien kahden sotilaan luo. Tullessaan siihen toinen sotilas tokaisi.

-Terve mieheen.

-Terve, sanoi Oleg.

Toinen miehistä kysyi

-Ja ketä tulitte hakemaan ?

Dimitri kaivoi taskuaan, otti lapun sieltä ja sanoi

-Tään nimi on Niinistö, Matti Niinistö. Nää helvetin suomalaiset kirjaimet on niin vaikeita mulle, että en tiedä miten ne oikein lausutaan.

Toinen miehistä vilkaisi paperia ja sanoi

-Kyl se on täällä, tää äijä perheineen. Oikein olette osuneet. Mä oon muuten Fedor ja tää mun kaveri on Vladimir.

-No, miten on päivä mennyt ? Dimitri kysyi

-Muutama yritti pakoon, annettiin juosta vähän ja sitten ammuttiin. Tossa ne lepää.

Fedor viittasi parinkymmenen metrin päähän hangelle, jossa oli muutama ihmisruumis.

-No, vähän toimintaa on sitten ollut. Ai niin, mä oon Dimitri ja täs on Oleg. Se on kuskina.

-Teil on makee auto, sanoi Fedor, mistä se on pummattu ?

-En mä tiijä, sanoi Dimitri. Se on jonkun suomalaisen Audi. Toi poika tuol ylhääl saa kunnon kyydin kun haetaan se. Mut koittakaa nyt päästää niit menemään vähän ettei meille jää niin paljon duunii. Pääsette itsekin hytisemästä täältä kylmästä ja lumisateest.

-Menemään ? Mitä sä meinaat ? kysyi Vladimir, joka oli nyt äänessä ensi kertaa

Dimitri vilkaisi Vladimiria. Ilmeisesti kyseessä oli tyhmä tosikko hän päätteli.

-No toki, ammutte ne kuin kaniinit kun ne tulee ulos talosta.

-Ei ne tuu, sanoi Vladimir. Ne on just kuin kaniinit. Ne on tuol sisällä. Ei ne tuu ulos. Hae nyt se äijäs sieltä ja vie mennessäsi.

Dimitri otti röökin suuhunsa ja sanoi

-Mä poltan tän ensin.

Vladimir tuijotti Dimitriä. Kumpikin oli raamikkaita ja itse asiassa samantapaisia.

-Mitä sä toljotat, kysyi Dimitri, ootsä joku lehmä vai ?

-Häh ? vastasi Vladimir

-Antakaa olla, sanoi Fedor rauhoitellen, katsoi sitten Dimitriä ja sanoi

-Polta vaan rööki, ei tässä kiirettä ole.

-Mä en pidä ton äijän tuijottelusta, sanoi Dimitri Fedorille. Dimitrillä oli jos sen verran vodkaa päässä, että riidanhalu pääsi pintaan.

-Mikä kusiainen sä oikein luulet olevas, kysyi Vladimir heittäen puolestaan löylyä lisää. Mitä ite tuijotat, nahkiainen ? Sä oot rumin mies mitä mä oon ikinä nähnyt, ootsä joku näivettynyt etana, kärsäkin kuin imukuppi ?

-Mä oon kunnianarvoisa venäläinen sotilas, sanoi Dimitri hammasta kiristellen.

-Mitä kunnianarvoisaa sä sitten oot tehnyt ?, kysyi Vladimir, piileskellyt kivien takana kun muut on sotinut. Sä näytät pelkurilta, ja toi sun kaveris Oleg, se on varmaan pelkuri. Tollanen möhömaha. Onks se raskaana, Haha ? Onks se sun muijas ? Oots sä pötkinyt sitä ?

-Kuule nyt, älykääpiö, Dimitri huusi. Tää ei enää vetele. Nyt katotaan kuka on kuka. Tuu pois sieltä portailta, pelkuri, jätä ase sinne ja katotaan, kuka täs oikein on pelkuri.

-Mieluusti, sanoi Vladimir. Kyl mä tommosen kanan löylytän.

Rapun edessä alkoi tappelu. Vladimir ja Dimitri aluksi mittelivät voimiaan yrittäen kaataa toisiaan tarttumalla käsillään toistensa olkapäihin, mutta kummankin tasapaino piti, huolimatta Dimitrin vodkalastista.

Oleg seisoj ja tuijotti tätä alkavaa näytelmää rauhallisena, mutta Fedor ei, joka huusi

-Lopettakaa helvetissä. Eihän me sodassa keskenämme olla. Näit suomalaisia vastaanhan me soditaan.

-Tää pelle onkin suomalainen, sihisi Vladimir ja sai kampattua Dimitrin maahan. Sitten hän iski Dimitriä pari kertaa lujaa naamaan ennenkuin Dimitri edes tajusi missä ja miten oli, mutta tajusi sitten nopeasti vuotavansa verta, joka tuli suusta ja nenästä. Dimitri haukkoi henkeä kun suusta pulppuava veri meinasikin tukehduuttaa hänet.

-Lopeta, hän kähisi

-Meinaatko antautua, itkupilli, huusi Vladimir
 -Joo, joo, lopeta, sanoi Dimitri
 Vladimir nousi ylös ja sanoi
 -Mulle ei tollaiset hevospellet ryttyile
 Dimitri nousi ylös hoippuen, osin viinan vaikutuksestakin. Hän sylki verta suustaan. Sai taas hengitettyä paremmin.
 -Nöyryytys on paras löylytys, sanoi Vladimir ja jatkoi, nyt nuolet vielä mun kengänpohjaa niin ollaan sujut.
 Dimitri katsoi Vladimiria tyhjällä katseella ja sanoi
 -Anna mun ensin hengähtää.
 -Maahan selälleen, komensi Vladimir, jolla oli jo ase kädessä.
 Dimitri totteli. Vladimirin kengänpohja ilmaantui hänen kasvojensa eteen.
 -Nyt nuolet, Vladimir sanoi tyyliä, mutta rauhallisesti.
 Dimitri nuolaisi kengänpohjaa verisellä kielellään.
 -Sitten vielä toinen, sanoi Vladimir ja työnsi toisen kengänpohjan Dimitrin naaman eteen, jota hän myös nuolaisi.
 Vladimir hymyili ensimmäistä kertaa ja sanoi
 -No niin Dimitri, nyt ollaan kavereita. Nyt sä tiedät et sä oot muo alempi. Sä teet niinkuin mä käsken. Niinhän se menee. Tää Fedor, se ei ryppyile mun kanssa. Eikä toi sun Olgas.
 Vladimir katsoi Olegia ja kysyi
 -Eihän haittaa, vaikka mä sanon suo Olgaks, mut sä näytät kyllä ihan naiselta. Paitsi et sul ei oo tukkaa. Hahaha !
 -Ei haittaa, vastasi Oleg
 -Sä näytätkin älykkäämmältä kuin toi sun kaveris Dimitri. Sodassa nääs pitää osata arvioida voimavaransa, Dimitri, Vladimir sanoi katsoen Dimitriä. Katos nää suomalaiset. Tää rutosakki, joka on kuin luotu pelkiksi palvelijoiksi. Ottamaan vastaan käskyjä. Ne yritti panna hanttiin. Mitä siitä tuli ? Nyt ollaan tässä. Me listitään ne kaikki. Luteet pannaan kiehuvaan kattilaan. Sä teit saman virheen kun nää suomalaiset, Dimitri. Sä uhoit ilman et sul oli siihen oikeastaan varaa. Siks sä vuodat nyt verta. Tää on vaan opetus sulle. Mehän ollaan armeijassa kaikki. Heikkoja täytyy opettaa. Ei meil oo varaa sotilaisiin, jotka on paskahousuja. Eihän, Dimitri. Sä tiedät sen. Nyökkää nyt, Dimitri.

Dimitri, joka oli vääntäytynyt ylös maasta, nyökkäsi.

-Noin sitä pitää, sanoi Vladimir. Ja nyt tehtävää suorittamaan. Se teidän kohde on kolmas kerros, huoneisto 11. Avaa niille ovi Fedor.

Fedor avasi rappukäytävän oven. Hän antoi sitten Dimitrille taloyhtiön yleisavaimen. Dimitri otti aseensa, avaimen ja meni sisään Olegin kanssa.

-Paremp et oot nyt ihan hiljaa, hän sanoi Olegille heidän kävellessään rappuja ylös. Rappukäytävässä ei ollut sähköjä. Virta oli katkaistu, mutta Olegilla ja Dimitrillä oli voimakkaat taskulamput, jolla he valaisivat rappukäytävää kävellessään ylös.

Tultiin perille. Huoneisto numero 11. Oleg katsoi Dimitriä.

-Mikä on suunnitelma ?, hän kysyi

-Mikä suunnitelma ? Dimitri kysyi

-Nehän voi kytätäillä veitsen kanssa meitä tos oviaukossa ja iskeä.

-Mitä pirua sä puhut, millä helvetin veitsellä ? Kai ne on jo takavarikoinut kaikki sellaiset, noi pojat.

-Ai sä luotat siihen Vladimiriin ? Oleg kysäisi

Dimitri tuijotti Igoria ja mietti. Helvetti. Oleg voisi olla oikeassakin. Se näyttäisi pahalta. Toinen heistä veitsi mahassa. Varmaan se Vladimir olisi mielissään, ainakin nyt. Jos jotain sellaista sattuisi.

-Sä meet ensin, sanoi Dimitri, se on suunnitelma.

Oleg katsoi Dimitriä, joka jatkoi

-Jos joku iskee sun läskiin mahaan veitsen, ei se uppoa kuin rasvaan. Ei sulle pahaa satu. Avaa nyt se ovi, pelle. Täs on avain.

Oleg tarttui avaimeen, pisti sen lukkoon ja väänsi. Hiljaa hän avasi oven.

Sisällä oli tietysti pimeää ja Oleg valaisi kirkkaalla valolla eteistä. Dimitri nyökkäsi Olegille merkiksi, että sisään siitä ja Oleg astui varovasti eteiseen valaisten lampullaan aluetta minne oli menossa. Toisessa kädessä hänellä oli pistooli, jonka varmistimen hän oli poistanut. Eteisessä oli ovea vastapäätä heti naulakko, siinä oli runsaasti tyhjiä henkareita ja muutama takki. Eteinen jatkui oikealle, josta mentiin varsinaiseen huoneistotilaan. Oleg astui nyt kokonaan eteiseen ja kävi taskulampullaan valaisten läpi koko tilan.

Vasemmalla puolella oli vain seinätilaa. Seinällä roikkui jonkinlainen koriste-esine, se esitti ilmeisesti afrodite jumalatarta, jolla oli keihäs ja kilpi kädessään. Sitten Oleg valaisi oikealle puolelle, josta eteisen käytävä jatkui

suoraan keittiöön, jonka perällä oli ikkuna, josta valo heijastui takaisin ikkunalasin kautta.

-Ei niitä ainakaan tässä ole, Oleg sanoi Dimitrille, voit nyt sinäkin tulla sisään.

Oleg meinasi lisätä loppuun sanan "pelkuri" mutta hillitsi itsensä.

Dimitrikin tuli sisään taskulampun kanssa.

-Nyt täytyy ruveta puhumaan englantia, hän sanoi. Onneksihan me osataan sitä kun armeijassahan sanottiin, että kun ollaan jenkkien kanssa sodassa, on hyvä kun ymmärrämme, että ne pyytää armoa ennenkuin ne tapetaan.

-Joo, sanoi Oleg välinpitämättömästi.

-Missäs ootte ? huudahti Dimitri ja jatkoi, me ollaan täällä.

Vastauksena oli hiljaisuus.

-Ne piileskelee jossain, sanoi Oleg.

-Ootpa sä terävä tänään, sanoi Dimitri.

-No ei täällä voi missään kummemmassa piileskellä, kyllä me ne löydetään, Oleg sanoi.

-Ootpa sä terävä tänään, toisti Dimitri ja Oleg huokaisi.

Myös Dimitri oli ottanut pistoolin esiin ja Oleg keksi kysyä

-Sattuuko sun kuonoos vielä ?

-Pidä turpas kiinni, oli vastaus

Miehet etenivät keittiöön. Jääkaappi oli etenemissuuntaan päin vasemmalla, sitten tulivat tiskipöytä, sen yllä olevat keittiö- ja astiakaapistot, alapuolella taas astianpesukone, ja kaappeja. Oikealla puolella oli avarampi tila, jossa oli ruokapöytä.

-Voi tätä idylliä, sanoi Dimitri katsellen keittiötä.

-Ootsä ajatellut et ne voi nyt hiipiä täältä ulos kun me katellaan tätä keittiötä ? sanoi Oleg. Keittiön ja eteisen välissä on oviaukko. Hokasitko sen ? Ennen tota jääkaappia.

-Ootsä tyhmä ? Mihin ne juoksis ? Dimitri kysyi. Käytävään. Sieltä ulos, jossa Vladimir ja Fedor ampuu ne.

Oleg narskutteli hampaita ja jatkoi keittiön valaisemista ja Dimitri sanoi

-Joo, tää on katottu. Ei täällä ketään ole.

-Eihän me tsekattu kaappeja, siis noita alakaappeja, Oleg sanoi

-Eihän sinne ketään mahdu, Dimitri sanoi

Tämä kirja on symbolinen. Se ei kuvaa mistä se kertoo. Se kuvaa poliittista painetta, joka on toisaalla kuin Venäjällä. Kirjassa kuvattu Venäjä ei ole Venäjä, eivätkä venäläiset ole venäläisiä. Kaikki on peilikuvaa, mutta uhkakuvat ovat todellisia. Ja koska ne ovat todellisia, ei voi puhua kuin näin. Kirja kertoo oikeastaan siitä. Voi kysyä näinkin. Kannattako ajatella jos toiset pyrkivät tuottamaan ajatukset päähäsi ?

BoD

9

789528 050148